

УДК 82.02(477)«19/20»

АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ І ВІТЧИЗНЯНИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ПРОЦЕС

Шолудько Наталія Гаврилівна, доцент, Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Nsholudko@ukr.net
Хіміна Катерина Олександрівна, магістрант, Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
Khimina@ukr.net

Здійснено спробу аналізу літературного процесу в Україні останньої чверті ХХ – поч. ХХІ ст., який відбувався на тлі значних суспільних трансформацій, унаслідок яких Україна постала як незалежна держава. Ці перетворення значною мірою вплинули на творчість українських письменників; адже на зміну методу соціалістичного реалізму, прийшли інші, широко представлені у світовій літературі. Висвітлено передумови, причини утворення та напрями діяльності Асоціації українських письменників (АУП); творчий доробок найбільш відомих її представників. Стверджується, що внесок літераторів АУП до вітчизняної літератури засвідчує їхню значимість і дозволяє розглядати як яскраве явище в літературі.

Ключові слова: асоціація, об'єднання, письменник, модернізм, постмодернізм, сучасна українська література.

Постановка проблеми. Зміна суспільно-політичної формації спричиняє й відповідну зміну структур, що її обслуговували. У цьому зв'язку важливого значення набуває перегляд структури і функцій творчих Спілок, які у попередній суспільно-політичній формації виконували важливі функції консолідації творчої інтелігенції та підвищення якості її культурної діяльності. У запропонованій статті йдеться про Асоціацію українських письменників, створену у 1997 р. як альтернативу НСПУ.

Розгляд функціональних обов'язків та роль у культурному житті України названої вище Асоціації і складає предмет наукового пошуку.

Аналіз джерел та публікацій. Важливу роль у підготовці даної статті відіграли праці, автори яких торкаються питань функціонування сучасного літературного простору (І. Андрусяк, Н. Анісімова, Є. Баран, І. Бондар-Терещенко й ін.). Новітня українська література є предметом наукового пошуку й В. Даниленко, Н. Лебединцевої, О. Гнатюк. Проблема становлення вітчизняного літературного процесу постмодерної доби присвячено розвідки Т. Гундорової, Р. Харчук. Однак, попри стійкий інтерес дослідників до розвитку літературних процесів у країні, помітна відсутність цілісного аналізу діяльності Асоціації українських письменників, незважаючи на понад 20-річну її історію та значний внесок у літературний процес, що і зумовило *актуальність* цього дослідження.

Його *мета* полягає у спробі висвітлення значення Асоціації українських письменників у розвитку вітчизняного літературного процесу кінця ХХ – початку ХХІ ст.

Вклад основного матеріалу дослідження. Перебування України у складі СРСР визначало її політичну, культурну та літературну діяльність. У вищезазначений період загальним для всіх митців країни був соцреалістичний метод, за яким змушені були працювати всі письменники, які хотіли щоб їх твори оминала цензура.

Ситуація дещо змінилася на початку 90-х років, коли письменники поступово почали відходити від загально визначеного методу. Прикладами такого відходу є т. зв. «хімерна проза» В. Земляка та В. Дрозда, а також психологічна проза В. Шевчука. У той час про себе заявили й інші альтернативні літературні середовища, представники яких заклали основи для виникнення сучасної літератури. До таких належали, передовсім, письменники Київської школи поезії, або «київська іронічна школа», авторів якої вважають попередниками українського постмодерну, та творчість поетів Нью-Йоркської групи. В 1970-х роках чимало письменників відокремилися у своїй творчості від політики на користь естетичних орієнтирів, тим самим зробивши своє мистецтво самодостатнім.

Перебудова середини 1980-х рр. зменшила цензурний тиск, що відразу позначилося на літературній творчості і дало змогу звертатися до тем, раніше заборонених. До такої відносилися будь-які записи про Голодомор на території України, життя та творчість письменників «Розстріляного Відродження». Загалом у той період в українській літературі відбуваються переорієнтації світоглядного характеру та формується нова літературна ситуація. Зокрема у 1987–1988 рр. за ініціативи Спілки письменників України почалося видання творів розстріляних у 1930-х роках письменників та записувалися свідчення свідків Голодомору. Н. Анісімова [1, 2], Є. Баран [3], І. Бондар-Терещенко [4] у своїх роботах стверджують, що письменники-постмодерністи цілеспрямовано руйнували міф про українського «письменника-героя-страждальця» [9].

У праці «Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми» [6] Т. Гундорова виокремлює дві фази літературного процесу кінця ХХ століття, стверджуючи, що під час першої фази, яка відбувалася на початку 1990-х рр. вільна літературна діяльність була способом вираження набутої свободи й автори намагалися творити відроджену національну літературу. Друга фаза, що розпочалася в другій половині десятиліття, характеризується виникненням та розвитком численних різноманітних літературних напрямів [6; 45–52].

Таким чином, у 1990-х рр. розгортання сучасної української літератури відбувалося на тлі значних суспільних трансформацій. Почав формуватися український вільний книжковий ринок, який з часом став альтернативою фінансовим державним книжковим програмам. Відокремлення України від СРСР у 90-х роках позначилося гострою фінансовою кризою, яка безпосередньо вплинула на творчість письменників. Через брак коштів українські автори все частіше починали друкуватися у літературних журналах або антологіях, що, попри фінансову проблему, оберталось певним позитивом, адже робило їхнє мистецтво більш доступним для широкого загалу.

Чи не найважливішим чинником, що безпосередньо вплинув на розвиток сучасного літературного процесу, була відсутність доступу до творів західних авторів під час їх публікації. Таке запізнення українського постмодернізму у часі стало його основною особливістю. Західні літератори друкували свої твори в стилі постмодернізму ще в 1950–1960-х роках, а українські аналоги почали з'являтися лише в 1990-х. Таким чином, примусова заміна радянською владою модерністичного стилю, що панував у Європі у вищезазначений період на соцреалістичний та культурна ізоляція країни від світових мистецьких творів, призвели до того, що сучасні письменники у своїй мистецькій творчості розділилися на три групи. Одна частина пише у модерністичному стилі, інша – що не відійшла від пережитків минулого, працює у поєднаному соцреалістично-народницькому стилі, а третя частина все більше орієнтується на сучасні міжнародні взірці та робить спроби надолужувати історичну прогалину.

Саме на той час і припало створення Асоціації українських письменників. У жовтні 1996 р. під час роботи III з'їзду Спілки письменників України виникла ідея створення АУП. Письменники, серед яких І. Римарук, Ю. Андрухович, Ю. Покальчук, М. Рябчук та ін., були не згодні з організаційними принципами НСПУ та її вже за роки установлені творчими традиціями, тому заявили про свій вихід із СПУ. Згодом ці ж літератори створили власне літературне угруповання, у якому, на їхню думку, було більш демократичне ставлення до нових стилів. Так творче об'єднання офіційно почало існувати з 1997 р. і першими, хто увійшов до його складу, були: Ю. Винничук, Ю. Андрухович, Н. Білоцерківець, В. Герасим'юк, П. Гірник, В. Голобородько, О. Ірванець, С. Жадан, В. Неборак, О. Забужко та ін. [11].

У перші два роки свого існування Асоціація провела низку широких презентаційних заходів, приміром: «Наші в місті» та «Вогні великого міста» (Львів), фестиваль сучасного українського мистецтва «Південний хрест» (Одеса); відбулися АУПівські фестивалі в Києві, Харкові, Чернівцях, Кропивницькому [11].

Із самого початку літератори поставили перед собою мету – подолання структурно-ідеологічного змертвіння в письменницькому середовищі України. Ставши в опозицію до НСПУ, АУП проголосила відкритість світовим світоглядним та стильовим надбанням ХХ ст., яскравим прикладом чого стали твори, в яких у повній мірі розкривалося життя сучасного суспільства без будь яких прикрас; особливо це стосувалося творів, написаних для молоді молодіжною мовою. Прикладами таких творів є «Культ», «Трохи п'їтьми» Л. Дереша, які є широко популярними серед сучасної молоді, проте піддаються значній критиці з боку представників старшого покоління.

Твори членів Асоціації часто критикам видаються екстравагантними. Через свою спрямованість на сучасну світову літературу такі твори в одних читачів можуть викликати захоплення, а в інших, навпаки, неприйняття. Це, передовсім, пов'язано з тим, що серед сучасних читачів переважають ті, які виростили на книжках соцреалістичного стилю. У цьому контексті творчість літераторів Асоціації варто розглядати не як руйнування вже встановлених традицій, а їхнє оновлення та розвиток. Представники угруповання не ставлять перед собою мету відтворення певного вже давно встановленого літературного канону; літератори прагнуть бути почутими через екстравагантний показ сучасного суспільства, проблеми молоді та і культури загалом [3, 4, 5].

Для творів авторів Асоціації характерним є зосередження на різноманітних проблемних та кризових ситуаціях, а саме насильстві й темних сторонах людського життя. Це вияв гострої реакції на загальнооб'овязковий для всіх напрямів «фальшивий оптимізм» радянської літератури [9]. Мовний рівень їхніх творів відзначається простотою лексики поетичного і прозового мовлення. Мовну картину сучасної України яскраво ілюструє авторська імітація суржику та залучення сучасної лексики, представленої у творчості С. Жадана, Л. Дереша, С. Дяченко та ін.

У книзі «Сучасна українська література» Н. Лебединцева стверджує, що з часом деякі автори почали менше звертатися до словотворення, натомість у їхньому вжитку став помітним розмовний шар лексики, що певною мірою відтворює мовну картину сучасного українського суспільства, прикладами є творчість О. Ірванця, Ю. Андруховича та В. Неборака [8; 53–55].

Яскравим членом Асоціації є український поет, прозаїк, перекладач та громадський активіст С. Жадан. Тематика творів письменника – висвітлення пострадянської дійсності в Україні. На сьогоднішній день творчість прозаїка та поета викликає неоднозначне ставлення. Різні покоління читачів і дослідників літератури по-різному оцінюють і трактують його творчість. Проте, беззаперечно, поява цього автора для українського письменства стала подією. На сьогоднішній день він уже залишив помітний слід у сучасній українській літературі. Це проявляється, передовсім, у питаннях пропаганди літератури та її поширення і специфічній манері спілкування з публікою та громадській активності. Таким чином, роздуми про українську літературу кінця ХХ – поч. ХХІ ст. неможливі поза постаттю С. Жадана [9].

У 1990-х роках вийшовши на поле літературної діяльності, поет відразу справив враження на українського читача індивідуальним чіпким і чіпким стилем, свіжістю і свободою висловлювання. Проте, в організаційній діяльності дійсно виявляється подібність із М. Семенком. Так, приміром, літератор у 1991 р. разом із поетами Р. Мельниковим та І. Пилипчуком став організатором літературного об'єднання «Червона Фіра», а 2004 р. був комендантом помаранчевого наметового містечка на харківській площі Свободи [4].

Незважаючи на постійні публічні виступи, виконуючи обов'язки організатора різних дійств, автор уникає гучних гасел та водночас не втрачає почуття іронії та гумору. С. Жадан своїми діями у творчості та житті загалом стверджує позицію, суть якої полягає в тому, що письменник лише ситуативно може виявляти політичні, суспільні погляди і несе за це не більшу відповідальність, ніж будь-який інший громадянин. Деякі дослідники (В. Даниленко, Т. Гундорова) вважають, що С. Жадан дав поштовх до використання східної, урбаністичної, постіндустріальної, прикордонної тематики, позаяк він родом із східної України [5, 7].

Аналізуючи творчість сучасних молодих письменників крізь побудову фраз, сюжетні ходи та інші різні дрібні речі, можна помітити вплив літератора на молодше покоління. Часто в цьому контексті використовується термін «жаданівське коріння». До послідовників С. Жадана можна віднести поетів-двотисячників Ю. Дишканта, О. Герасимюк, А. Любка, які вважають С. Жадана кумиром [10].

Літературна спадщина поета одержала численні національні та міжнародні нагороди. Його твори перекладені 13 мовами, що свідчить про інтерес зарубіжних читачів до його творчості. Все це зробило літератора одним із найвідоміших сучасних українських письменників. Крім поетичної й прозової діяльності, С. Жадан є також активним учасником мультимедійних мистецьких проєктів та організатором українського літературного життя. Він виявився тією людиною, яка поєднала дух 1990-2000-х років [12; 210–212].

Заслуговує на увагу творча ц громадська діяльність представників АУП, об'єднаних поетичною групою «БуБаБу»: Ю. Андрухович, О. Ірванець і В. Неборак. Своєю діяльністю вони відновили проведення неофіційних вечорів із залученням таких видів мистецтва як музика, театр та живопис [4].

Ми суголосні з думкою авторів, які називають Ю. Андруховича, О. Ірванця і В. Неборака поколінням письменників-урбаністів. Їхня поява стала очевидною потребою створення такого феномену, як «міська література». Твори угруповання написані мовою міста і розповідають про місто, його мешканців та події [1]. Принісши в літературу нову форму для українського сучасного читача, автори стали першовідкривачами багатьох тем і образів та, безсумнівно, вплинули на появу нових цікавих письменників. Фрагменти щоденного життя – незначні епізоди, швидкоплинні миттєвості є чи не головним предметом зацікавленості «бубаністів». Так, аналізуючи процеси, що відбуваються сьогодні в країні, стає не дивно, що саме політика та болючі проблеми сьогодення, присутні як в іронічних поезіях О. Ірванця, так і в есе Ю. Андруховича чи виступах на літературних подіях В. Неборака [4]. Проте, слід зазначити, що вони не прагнуть впливати на політичні процеси інакше, ніж через свою творчість.

Вихід сучасної української літератури на міжнародну арену пов'язаний з ім'ям ще одного члена Асоціації – О. Забужко. Твори письменниці вийшли окремими книжками в Австрії, США, Болгарії, Італії, Ірані, Нідерландах, Росії, Німеччині, Польщі, Румунії, Сербії, Угорщині, Франції, Швеції, Хорватії, Чехії та перекладені понад 20 мовами світу [12; 182]. Її творчість впливає на появу інтересу до культури та проблем України. Прикладом є книжка розмов «Український палімпсест», створена із залученням варшавської публіцистки І. Хруслінської [12; 182]. Спочатку ця робота була видана

польською мовою; книжка привернула увагу до політичної ситуації 2013–2014 рр. та допомогла визначитися Польщі у політичній підтримці Майдану.

Слід зазначити, що вистави за творами письменниці є також надзвичайно популярними за кордоном та йдуть на багатьох театральних сценах України, Європи і Північної Америки.

Творчість вище зазначених літераторів має значний, безсумнівний та безпосередній вплив на перебіг сучасного літературного життя в Україні. Саме з їх іменами пов'язані перші факти зацікавлення сучасною українською літературою на Заході.

За роки існування АУП до неї долучилися такі відомі українські письменники, як М. Кіяновська, В. Шкляр, С. Дяченко, М. Савка, Г. Крук, Л. Дереш та ін., творчість яких має безпосередній вплив на літературний процес країни.

«Батько українського бестселера» та один із найвідоміших сучасних українських письменників В. Шкляр наприкінці 2011 р. створив Міжнародну благодійну організацію «Фонд Василя Шкляра «Холодноярська Республіка» [10]. Головною метою організації стало надання благодійної допомоги на створення, прокат і популяризацію художнього кінофільму та його можливої наступної телеверсії за твором лауреата Шевченківської премії В. Шкляра «Залишенець» (інша назва «Чорний Ворон»).

За понад 20-річне існування Асоціація досягла значних висот у видавничій діяльності. За сприяння фонду «Відродження» з 1998 р. виходить літературна газета об'єднання «Література плюс»; з 2000 р. в організації розпочалося здійснення власної видавничої програми.

Сьогодні партнером АУП є видавництво «Кальварія»; Асоціація співпрацює і з іншими видавництвами, зокрема такими, як «Лілея-НВ» (Івано-Франківськ) та «Астро-принт» (Одеса). З 2000 р. угрупованням здійснено понад 30 книжкових проєктів, протягом 2000–2001 рр. члени Асоціації українських письменників видали майже 200 книг [11]. Саме ці літературні твори, інтерес до них сучасного як українського, так і зарубіжного читача змогли започаткувати процес, що згодом має стати ринком української книги. Підтвердженням цього є книги письменників літупоруповання, що посідали лауреатські місця у номінаціях сучасної прози та поезії у рейтингових акціях «Книга року 2000» та «Книга року 2001». Чи не кожного року представники угруповання виграють у міжнародному літературному конкурсі «Коронація слова» [11].

На сьогоднішній день членами Асоціації є 158 письменників, що працюють у 17 регіональних організаціях України [11].

Висновки. Отже, аналіз діяльності Асоціації українських письменників свідчить, що доробок її членів вніс значні зміни не лише в сучасну українську поезію, а й прозу, драматургію, перекладацьку діяльність, а чимало її учасників (Ю. Андрухович, В. Неборак, О. Ірванець, С. Жадан, В. Шкляр і ін.) стали прикладом для молодих талановитих авторів. Діяльність Асоціації сприяла розвитку нового українського літературного життя, що виявилось, зокрема, у виникненні літературних угруповань, які у своїй творчості спрямовані на роботу у нових для країни жанрах. Літератори об'єднання, висвітлюючи маловідомі сторінки життя раніше заборонених історичних постатей, викликали новий інтерес до сучасної літератури, насамперед, у сучасного молодого покоління читачів. Отже, беззаперечний внесок літераторів Асоціації українських письменників у вітчизняну літературу засвідчує їхню значимість і дозволяє розглядати її як яскраве явище в українській літературі.

Список використаної літератури

1. *Анісімова Н. П.* Художні моделі топосу міста в поезії вісімдесятників / Н. П. Анісімова // Слово і час. – 2008. – № 2. – С. 33–43.
2. *Анісімова Н. П.* «Безсилі бунтарі» чи «титани духу»: постичне покоління 80-х років ХХ ст. як естетичний феномен доби / Н. П. Анісімова // Актуальні проблеми іноземної філології: міжвуз. зб. наук. ст. / [відп. ред. В.А. Зарва]. – Донецьк: Юго-Восток, 2009. – Вип. 3: Лінгвістика і літературознавство. – С. 366–377.
3. *Баран С. М.* Навздогін дев'яностим...: проза бібліофіла / С. Баран. – Івано-Франківськ: Тіповіт, 2006.
4. *Бондар-Терещенко І.* Текст 90-х: герої та персонажі / І. Бондар-Терещенко. – Тернопіль: Джура, 2003.
5. *Гундорова Т. І.* Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодернізм. Видання друге, виправ. і доп. / Т. І. Гундорова. – Київ: Критика, 2013.
6. *Гундорова Т. І.* Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми / Т. І. Гундорова. – Київ: Грані-Т, 2013.
7. *Даниленко В.* Лісоруб у пустелі: письменник і літературний процес / В. Даниленко. – Київ: Академвидав, 2008.
8. *Лебединцева Н. М.* Сучасна українська література: Навч. посібник / Н. М. Лебединцева. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. П. Могили, 2007.

9. *Стан розвитку, проблеми та завдання сучасної української літератури* (короткий огляд) – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://studopedia.ru>
10. *Сучасна «молода» література* – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.vk.konlist.ua>
11. *Утворення Асоціації українських письменників* (АУП). Сучасний літературний процес. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://znoo.in.ua>
12. *Харчук Р. Б.* Сучасна українська проза: постмодерний період: Навч. посіб. / Р. Б. Харчук. – Київ : ВЦ «Академія», 2008.

Referencens

1. *Anisimova N. P.* Khudozhni modeli toposu mista v poezii visimdesiatnykiv / N. P. Anisimova // Slovo i chas. – 2008. – № 2. – S. 33–43.
2. *Anisimova N. P.* «Bezsyli buntari» chy «tytany dukhu»: poetychne pokolinnia 80-kh rokiv KhKh st. yak estetychnyi fenomen doby / N. P. Anisimova // Aktualni problemy inozemnoi filolohii : mizhvuz. zb nauk. st. / [vidp. red. V. A. Zarva]. – Donetsk : Yuho-Vostok, 2009. – Vyp. 3 : Lihvistyka i literaturoznavstvo. – S. 366–377.
3. *Baran Ye. M.* Navzdohin devianostym... : proza bibliofila / Ye. Baran. – Ivano-Frankivsk : Tipovit, 2006.
4. *Bondar-Tereshchenko I.* Tekst 90-kh: heroi ta personazhi / I. Bondar Tereshchenko. – Ternopil : Dzhura, 2003.
5. *Hundorova T. I.* Pislachornobylska biblioteka. Ukrainskiyi literaturniyi postmodernizm. Vydannia druhe, vypravlene i dopovnene / T. I. Hundorova. – Kyiv : Krytyka, 2013.
6. *Hundorova T. I.* Tranzytna kultura. Symptomy postkolonialnoi travmy / T. I. Hundorova. – Kyiv : Hrani-T, 2013.
7. *Danylenko V.* Lisorub u pusteli: pysmennyk i literaturniyi protses / V. Danylenko. – Kyiv : Akademvydav, 2008.
8. *Lebedyntseva N. M.* Suchasna ukrainska literatura: Navchalnyi posibnyk / N. M. Lebedyntseva. – Mykolaiv: Vyd-vo MDHU im. Petra Mohyly, 2007.
9. *Стан розвитку, проблеми та завдання сучасної української літератури* (короткий огляд) – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studopedia.ru>
10. *Suchasna «moloda» literatura* – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.vk.konlist.ua>
11. *Utvorennia Asotsiatsii ukrainskykh pysmennykiv* (AUP). Suchasnyi literaturniyi protses – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://znoo.in.ua>
12. *Kharchuk R. B.* Suchasna ukrainska proza: postmoderniyi period: Navch. Posib. / R. B. Kharchuk. – Kyiv: VTs «Akademiiia», 2008.

ASSOCIATION OF UKRAINIAN WRITERS AND DOMESTIC LITERARY PROCESS

Sholudko Natalia, associate professor, Rivne state humanitarian university, Rivne
Khimina Katherine, Master student in culturology, Rivne state humanitarian university, Rivne

The article attempts to analyze the literary process in Ukraine in the last quarter of the 20th and beginning of the XXI century, which took place against the backdrop of significant social transformations that in 1991 led to fateful changes, as a result of which Ukraine emerged as a sovereign, independent state. These transformations greatly influenced the creativity of Ukrainian writers, since the methods used by socialist realism, the only one possible in the Soviet era, came from other methods that were widely represented in the world literature, in particular, in European literature. In the research, the background, causes of formation and ways of becoming the Association of Ukrainian Writers have been clarified. The creative work of the most famous of its representatives is considered, it is argued that the contribution of writers of the Association of Ukrainian Writers to the domestic literature shows their significance and allows them to be regarded as a vivid phenomenon in the Ukrainian literature.

Key words: association, writer, modernism, postmodernism, modern Ukrainian literature.

UDC 82.02(477)«19/20»

ASSOCIATION OF UKRAINIAN WRITERS AND DOMESTIC LITERARY PROCESS

Sholudko Natalia, associate professor, Rivne state humanitarian university, Rivne
Khimina Katherine, Master student in culturology, Rivne state humanitarian university, Rivne

The purpose is to attempt an analysis of the literary process in Ukraine in the last quarter of the 20th and beginning of the XXI century, which took place against the backdrop of significant social transformations that in 1991 led to fateful changes, resulting in Ukraine emerging as a sovereign, independent state. These transformations greatly influenced the work of Ukrainian writers. In the research background, formation and ways of formation of activity of Association of Ukrainian writers are described. The creative work of the most famous of its representatives is considered, it is argued that the contribution of the Association's writers to the national literature testifies their significance and allows them to be regarded as a vivid phenomenon in the Ukrainian literature.

Results. Our research is the first attempt to systematize and comprehensively analyze the activities of the Association of Ukrainian Writers, an organization that emerged as an alternative to the National Union of Writers of

Ukraine. The Association united the new generation of writers who opposed the outdated principles of the Union and proclaimed openness to world outlook and style in the literature at the turn of the XX–XXI centuries.

At the same time, we believe that the activities of the Association should be considered not as a destruction of previously established traditions, but as their updating and development.

The novelty lies in the fact that it was the first comprehensive study of the Association of Ukrainian Writers. Over twenty years, the Association's members have published more than 200 books.

Practical significance. This article contains materials that can be useful to anyone interested in the development of national literary processes, because the work of the Association's writers has a significant influence on the course of modern literary life in Ukraine.

Key words: association, writer, modernism, postmodernism, modern Ukrainian literature.

Надійшла до редакції 2.11.2017 р.